

Gavril Kazarov:
 Thracian Religion
 Pauly-Wissowa:
 Real-Encyclopädie
 Stuttgart 1936
 Bd VII 4 (2. Aufl.?)
 Thracian Religion in the
 Encyclopädie 1940

4. Κατά τούς ρωμαϊκούς χρόνους, ἐξαιρέσει τοῦ Ἡρώος, εἰς τὴν θρακικὴν λατρείαν τὰ μάλιστα διαβεβομένη ἦτο ἡ τοῦ Ἄσκληπιοῦ. Ἡδη πρὸς τούτοις δύναται τις νὰ συμπεράνη, ὅτι αἱ θρακικαὶ σολαὶ εἰς παλαιότερους χρόνους ἐλάτρευσαν ἱαματικὰς θεότητας, ἐκ τῶν ὁποίων δι-ετηρήθησαν εἰς τὴν ἰδικὴν μας παράδοσιν σποραδικὰ ἴχνη. Οὕτω νωρίζουεν τὸν μακεδόνιον ἱαματικὸν δαίμονα Δέρρωνα (βλ. Βλ IV σελ. 2217 Usener, Goetttern I 71, Kern, Rel. d. Griech. 188) τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα δὲν χωρίζεται ἀπὸ τῆς θρακικῆς σολῆς Δερραῖος ἢ Δέρρωνες. Νόμισμα τοῦ Παιονίου βασιλέως Λυκαίου φέρει ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως κεφαλήν Διονύσου μετὰ τὴν ἐπιγραφήν ΔΕΡΡΩΝΑΙΟΣ (Gaebler, Ztschr. Numism. XXXVII 228), Reinach, Rev. Numism. 1897, 127, μνημονεύει ὅτι ὁ Δερρωναῖος θεὸς θά εἶχε συνταυτίσθῃ μετὰ τὸν Ἀπόλλωνα. Τελευταίως ὁ Detschew ΒΙΑΒ III 181 ἀπεπειράθη, τὸ Ἄσκληπιός, ὡς θρακικὴν λέξιν νὰ ἐξηγήσῃ καὶ ἰσχυρίσθῃ, ὅτι ἡ ἀρχικὴ θυριόμορφος λατρεία αὐτοῦ τοῦ θεοῦ προ-ῆλθε ἀπὸ θρακικῆς σολῆς τῆς βορείου καὶ κεντρικῆς Ἑλλάδος. Διὰ τὸ ὄνομα βλ. Cook, Zeus II 1085.

Ὅμοιος εἰς τὴν Ἑλλάδα (Kern, Rel. I 89) ὁμοίως καὶ εἰς τὴν θράκην ἡ λατρεία τῶν ἱαματικῶν θεοτήτων συνταυτίσθη πάντοτε μετὰ τὰς πηγὰς, ὡς θά γίνῃ φανερόν ἀπὸ τὰ ἀμέσως περιγραφόμενα ἱερά. Πλησίον τῆς Ν. πλευρᾶς τῆς πόλεως Küstendil (Πανταλία), κυρία θεοὶς τῶν θρακῶν Ψευδακλῶν ἔνοῦται λόφος (ὄνομα: Missarlik) προεσχῆ τῶν Ossogowskianplanina (Arch. epigr. Mitt. X 60). Εἰς τούς πρόποδας αὐτοῦ τοῦ λό-φου πηγάζουσι μερικαὶ θερμαὶ πηγαί, πλησίον τῶν ὁποίων κατὰ τούς ρωμαϊκούς χρόνους ἐνεῖρετα ἀξιοσημεῖωτον Ἄσκληπιεῖον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

(Ασκληπιό)

Ἐπί τῶν νομισμάτων τῆς πόλεως ἀπεικονίζονται αἱ μορφαὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, Ὑγιείας καὶ Τελεσφόρου (πολύ συχνά) ἐπὶ νομίσματος τῶν χρόνων τοῦ Καρακάλλα βλέπομεν τὴν εἰκόνα τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος λόφου, δενδροφυτευμένου καὶ μετὰ ἱεροῦ (BSAB VII 70 εἰκ. 42 BIAB VII 40): Ἐπὶ τῆς κορυφῆς ὑψοῦται ἱερόν μόνον, ἕτερον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ λόφου καὶ ἀριστερά παραπλευρώς μικρότερον ἱερόν, εἰς κάθε πλευρὰ τοῦ λόφου βλέπει τις καὶ ἓνα ἱερόν, εἰς τὸ μέσον κάθε ναοῦ ἴσται ἓνα ἄγαλμα. Αὐτὴ ἡ παράστασις ἀποδίδει τὴν πραγματικὴν ἀναλογίαν; πράγματι τὸ κρείον ἱερόν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἀνεκαλύφθη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ λόφου, οὐχὶ μακρὰν τοῦ παλαιοῦ λουτροῦ. Κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν ἐνῆρθε μέρος μωσαϊκοῦ δαπέδου τοῦ ἱεροῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου παριστάνεται ὄψις (α. ο. 72 εἰκ. 40 πρβλ. τὸν ὄψιν ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Πανταλίας, *gr. Coins Brit. Mus. France 1942* αρ 30ff, *BIBB VII 37. Pich. Münzblätter aus Vulturnus 1901. 16*)

Παρὰ τὸν περίβολον τῶν πηγῶν εἰς κοινὴν *Ιεράρι* εὐρέθησαν κίτθρον τῶν τουρκικῶν στρατῶν διαμεριστικῆν ὑπόλοιπα ρωμαϊκοῦ λουτροῦ, τῶν ὁποίων ἀκριβεστέρᾳ ἐξερεύνησις ἦτο ἀδύνατος. Πλησίον τοῦ λουτροῦ ἀνεκαλύφθησαν τὰ ἀκόλουθα μνημεῖα: Ἀνάγλυφον τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τοῦ Τελεσφόρου καὶ τῆς Ὑγιείας, *SEB I 316*. Σπατμένο κομμάτι ὁμοίου ἀναγλύφου, αὐτ. 297, μαρμάρινος κεφαλὴ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, πέτρινον ἰόν, τὸ γυναικίον *ανδριανῶνα* τοῦ θεοῦ, ἀνάγλυφον τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας (*SEG I 309*). Σπατμένο κομμάτι ἀναγλύφου τοῦ Ἡρακλέους, BSAB VII 77 εἰκ. 49, πολλὰ ἀργυρὰ νομίσματα τῶν χρόνων τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, τὰ ὅποια οἱ ἐπισκέπται ἔρριπτον εἰς τὸ ὕδωρ (BSAB VII 714). Ἀξιοπαράτητον εἶνε τὸ ἦδη ἐνῆρτερον ἀνευρεθὲν ἀνάγλυφον, ἐπάνω ἀποκεκομμένο, τῆς Πανταλίας: Ἀριστερὰ ἡ Ὑγιεία κρατοῦσα εἰς τὴν δεξιάν ὄψιν, εἰς τὴν ἀριστεράν πινάκιον, δεξιὰ δὲ Ζεὺς θῆ ὁ Ἀσκληπιός (τοῦ ἑξῆς *βίβλος ὁμοειδῆς*) μέ κατεβατμένας τὰς χεῖρας, μεταξύ τιν ἀστὸς (BSAB IV 82 εἰκ. 51)

Ἐἰς τὸ ναὸς ὁ ὁποῖος *ἐπέκει* τὴν πλάκα τοῦ *Ἡρακλῆος* ἢ ἴτα- το ἴσως εἰς τὴν θέσιν, ὅπου ἀργότερον, ἀνοικοδομήθη μίᾳ χριτιανι-

κῆ ἐκκλησία, ἐν μέρει ἀπό ἠλικὰ προερχόμενα ἀπό τόν ἑθνικόν ναόν.
 "Ἄλλα ὑπολείμματα τοῦ ναοῦ π.χ. στῆλαι, κιονόκρανα, βωμοί, κλ.
 εὑρέθησαν διεσκορπισμένα εἰς τὰ περίχωρα τῆς μνημονευθείσης ἐκκλη-
 σίας (πρβλ. ἀκόμη Β3AB VII 90) Μεταξύ τῶν ἀνευρεθειῶν ἐπιγραφῶν
 θά ἐπεθύμουν νά τονίσω : Ἀφιέρωσις ἀπό Ι3 "ἐπιμεληταί", οἵτινες
 μέ τήν συνδρομήν τῆς κοινότητος προσφέρουν θυσίαν καί πρὸς τιμὴν
 τοῦ Διὸς καί τῆς Ἡρας διοργανώνουν ἀγῶνας, (SEG I 300 αὐτ. σελ. 138,
 III 564). Στῆλαι μέ ἀφιέρωσιν "οἴκῳ θεῶν καί τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς"
 ἀκολουθοῦν τὰ ὀνόματα τῶν ἱερέων (πιθανόν πάλιν Ι3). SEG 303 πρβλ.
 305. Στῆλαι μέ ἀφιέρωσιν τῆς *Phyle* "Ἡρακλήϊς" (ἀστική ἢ ἱερατική
 ;) αὐτ. 304 + σελ. 139. ἀνάγνωσον μέ ἀφιέρωσιν εἰς τόν Δία καί τήν
 Ἡραν, αὐτ. ἀρ. 309. Βωμός ἀσθερωμένος "Διί Σεβαζίῳ" ἀρ. 302, ἔτε-
 ρος μέ ἀφιέρωσιν εἰς τόν Ἄσκληπιον 301. Τά ὀνόματα τῶν ἀφιερῶτων
 εἶνε ἑλληνικά ἢ ἑρακλῆα, ἐξ ὧν συναντῶνται ἐπίσης ρωμαϊκά. Διά
 τὰς θεότητας ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Παυταλίας βλ. νῦν Ruzicka BIA
 VII 29.

Διά τήν διάδοσιν τῆς λατρείας τῶν θεῶν εἰς Παυταλίαν, μαρτυρεῖ
 ἢ εἰς τό Ἄσκληπιεῖον τῆς Ἐπιδαύρου ἀνευρεθεῖσα ἀφιέρωσις, Ἀ σ κ λ
 η π (ῶ) ι Ἰ ρ ι ε ῖ α Τ ε λ ε σ φ ὀ ρ (ω) ι Η σ α υ τ α λ ι ῶ τ α
 ι ς, P. H. 482. Πιθανόν μεταξύ τῶν ἀναφερθέντων ἱερῶν νά ὑπῆρχον
 σχέσεις. Ἄλλα μνημεῖα τῆς λατρείας ἀπό τήν Παυταλίαν βλ. Arch. Anz.
 1929
 320 ἀρ. I-2.

Ἰδιαιτέρον ἐνδιαφέρον προσφέρει τό ἱερόν τοῦ Ἄσκληπιοῦ τό ὀ-
 ποῖον ἀνεκαλύφθη τό ἔτος 1903 παρά τήν πηγὴν Karst τῆς Glava-Pa-
 nega (περ. Teteven εἰς Β. Βουλγαρίαν). Dobrusky, Izwestija τοῦ Ἑθν.
 μουσ. ἐν Σόφια I 1f, IGR I 1397ff. Kazarow, Arch. f. Rel. XI, 574, BSAB
 III 36 ἀρ. 32. βλ. Suppl. B. d III σελ. 136. Reinach, Rép. Rel. II 152.
 Ἡ πηγὴ αὕτη μέχρι σήμερον θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὡς ἱαματική (I-
 reček, Das Fürstentum Bulgarien 545)

Τά ῥῶ ἀποκαλυφθέντα ἀνάγνωσον παριστάνουν α) τόν Ἄσκληπιόν
 μόνον ἢ μετά τῆς Ὑγίειας ἢ μετ' αὐτῆς καί ὁ Τελεσφόρος ὀμοῦ (31
 βλ. ὀπίσθεν

κομμάτια, ἐκ τῶν ὁποίων 3 τεμάχια ἀφιερῶνται
εἰς τόν Silvanus καί τήν Diana, οἱ ἀγροτάι
αὐτῶν τῶν τριῶν τεμαχίων φέρουν ρωμαϊκά ὀνόμα-
τα,

ἢ συνέλ. εἰς σελ. 40

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ριστάνεται ἐπί τῶν νομισμάτων ἐπίσης : Νικόπολις ἐπί τοῦ Ἰστροῦ
 (*Block, Ant. Münzen Nordgriech. I 460 & I 550, Taf. XVII 9*) *Σερδική καὶ*
Πρωτοβουλία (D. Oskiova 7 u. 8)
 Ἡ Ὑγιεία ἢ ὁποῖα παριστάνεται δεξιᾷ ἢ ἀριστερᾷ τοῦ Ἀσκλη-
 πιοῦ, κρατεῖ μὲ τὴν δεξιάν ὄφιν καὶ ποτίζει αὐτὸν ἀπὸ τὸ πινάκι-
 ον, τὸ ὁποῖον κρατεῖ εἰς τὴν ἀριστεράν. (*Bd. IX σελ. 96*). Διὰ τὸν
 Τελεσφόρον βλ. τὸ ἰδιαίτερον ἄρθρον).

Τὸ διὰ τὰ ἀνάγλυφα χρησιμοποιούμενον μάρμαρον προέρχεται ἀπὸ
 τὰ λατομεῖα τοῦ πλησίον χωρίου Petrdvne , καὶ πρέπει νὰ δεχθῶ-
 μεν, ὅτι τὰ ἐργαστήρια, εἰς τὰ ὁποῖα κατὰ μετὰ μὲν ἄριθμόν κατε-
 γάζοντο τὰ ἀνάγλυφα, θὰ εὑρίσκοντο παρά τὸ ἱερόν (*D-H 218*). Τὰ
 ἀπὸ τὴν ἀνασκαφὴν εὑρεθέντα ἀργυρᾷ νομίσματα ἀπὸ τὸν Ἀντωνίνον
 τὸν Εὐσεβῆ μέχρι τοῦ Κωνσταντίου Β', πρὸς τοῦτοις 20 ἀργυραὶ
 δραχμαὶ προερχόμενα ἀπὸ τὸ Δυρράχιον καὶ ἓνα χαλκοῦν νόμισμα
 τῆς Νικοπόλεως ἐπί τοῦ Ἰστροῦ.

Ἐνα ἱερόν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἵστατο πλησίον τοῦ χωρίου Dolni-Pas-
 sarei , παρά τὸν ποταμὸν Isava (*Oskiova*) ἐκεῖθεν προέρχεται ἓνα
 ἀνάγλυφον τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς Ὑγιείας, μία ἀφιέρωσις εἰς τὸν
 Ἀ. Στράβωνα, ἡμάρτινος κορυμῶς τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ σπασμένο κομ-
 μάτι ἐνός ἀγαλματίου τοῦ Ἡρώος (*Sbornik XVI II2 & I9*).

Πρὸς τοῦτοις μνημονεύω τὸ Ἀσκληπιεῖον πλησίον τοῦ Βατκούν
 (*περ. Βετάρη Παζαρδζίκ*) βορειοδυτικῶς τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου
 Πέτρου, παρά τὴν πηγὴν *Haïdusko-Kladenbe* ἐκεῖθεν προέρχονται
 μερικὰ ἀνάγλυφα καὶ σπασμένα κομμάτια ἀπὸ ἐκεῖνα τοῦ Ἀσκληπιοῦ,
 Ὑγιείας καὶ Τελεσφόρου, 2 ἀγαλμάτια τῆς Ὑγιείας, καὶ ἓν ἀνά-
 γλυφον τοῦ Ἡρώος ἀφιερωμένον εἰς τὸν Ἀσκληπιόν (*Sbornik XIII*
427 ἄρ. I-4, Izv. 89 ἄρ. I29-I30, Rev. Arch. 1926, II I64 ἄρ. 278,
Gal. Suppl. Bd. III σελ. II39, 61).

Ἐνα Ἀσκληπιεῖον εὑρίσκετο εἰς τὴν δυτικὴν πλευράν τῆς πό-
 λεως Ζόφια, ὅπου τελευταίως, πλησίον τοῦ νοσοκομείου τοῦ Ἀλεξάν-
 δρου, ἀνεκαλύθησαν αἱ βάσεις ἐνός τελείως κατεστραμμένου ρωμ. λουτροῦ

κατά τήν ἐκκαθάρισιν τοῦ ὁποίου τὰ ἀκόλουθα ἀντικείμενα εὐρέθησαν: μαρ-
 μῆρινος ^{κεραία} σκαλισμένος μέ ἀνάγλυφον, κάτωθεν ἢ Ἐεροδίτη ἐντός κοχλιδίου
 ἀπό Πρίπουνας φερομένη, ἄνωθεν, ξαπλωμένος θεός τοῦ ποταμοῦ, περιστιχι-
 σμένος ἀπό χορευούσας Νηρηίδας, μαρμάρινον ἀγαλμάτιον τοῦ Πανός, τεμα-
 χισμένα ἀγαλμάτια τοῦ Διονύσου, θραυσμένον τεμάχιον ἀγαλματίου τοῦ
 Πάνηρος, κορμός ἀγαλματίου τοῦ Ἀσκληπιοῦ κλ. (GMS 1922-25, 145.
 BIAB. V 367).

Ἐπίθετα:

Κουλουσσηνός, IGR I 676 (Σερδική)
Ρασυπηρ[ίνος] Izw 90 ἀρ. 130 (Βαλκίν) κλ. Suppl. Bd. III
 σελ. 1139, 61 (ἀναθεωρημένη)

Σαλδηνός, Σαλδοβουσηνός, Σαλδοκεληνός βλ. πν.

Σκαληνός Arch. Anz. 1929, 220 ἀρ. 2 (Πανταλία)

Zimidrenus = Sindrinus, Dess. 2094, 2095, βλ. Bd. II σελ. 1680, 20

Στραμηνός, Στορική XVI 112 ἀρ. 19 (Delmi-Passarel, περ. Τανόκου)

Πανταλιώτης D - H 482 ἀρ. 117 (Ἐπίδαυρος), Καβαδίας: τό ἱερόν
 τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἀρ. Ἐπίδαυρος 187 Hoefel Myth. Len. III 1718

Παιάν, Izw. 97 ἀρ. 141 Arch. - epigr. Mitt. XV 206 (Κυνίνο, περ.

Ναζα) βλ. Urener, Goettern 253 1/2, Bd. II 62. 1677.

Προστάτης IGR III 676 (Σερδική)

σωτήρ, ADB 176 (Čizran, Ἀσκληπιός καί Ὑγεία ὡς Σωτήρες ἐπιφανέστατοι)
 177 (Krajevno περ. Πανταλίας) βλ. Bd. II σελ. 1677, 1679

ἀρ. 138 (Καμυρίζονο) εἰς τοὺς ἑλληνορωμαϊκοὺς τὰ ἐπίθετα
 σωτήρ καί ἐπήκοος ἀπεδίδοντο κυρίως εἰς τὰς ἱαματικάς θεότη-
 τας (Rousset, Les cultes egypht. de Délos 290).

Φιλάνθρωπος, D-H 437 ἀρ. 103 (Αἶνος) Jones, Cults of Delos 288 βλ. Bd. II
 σελ. 1678. Weinreich, Arch. f. Relig. XVIII 25.50

Sanctus, Izw. 54 ἀρ. 27 (Γλαυκὸς Παναγία)

Τό ἐπίθετον τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπὶ ἑνός ἀναγλύφου τοῦ ἤρωος ἀπό τό Elli-dere

(SEG III 524), δέν διειτηρήθη ἀκέραιον.

42) Από κειμήλια ἀμφοτέρωθεν κατ' ἀναγκαστὴν εἶναι τὰ ἀπολυτὰ γυμνασιακά:
 D-H 257, 62, 62 (Ἀδριανουπόλις) BIAB IV 80, 6 (2910's) XV 107, 54
 (Lambros) Arch. Anz 1912, 524 (Izmir) σελ. 1677, 1679

Izw. 94, 137 (Ladži, παρά τὴν Αὐγοῦσταν-Τραϊανήν, ὁμοῦ μὲ ἕνα ἀνάγλυφον τῶν Νυμφῶν) D-H 342 54^k. ΔΒ 179 (Φιλίππουπολις, ἀπὸ τὸν αὐτὸν τόπον εὐρέσεως μία μετόπη μὲ παράστασιν τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του, GHPI 1921, 127 = Rev. arch. 1929, 151) Izw. I 92 ἄρ. 134 (Izwor, περ. Φ/πόλεως) Rev. arch. 1926 II 163 ἄρ. 276, 277 (Paustusa περ. Φ/πόλεως), SEG III 511 (Φ/πολις) ΔΒ 178 (Ὀίτραν) ΒΒΑΒ I 227 = Rev. arch. 1911, II 439 ἄρ. 7 (Kurtbunar περ. Ὀίτραν) ΔΒ 176 (Turk-mâsi , ἀπειρωμένον ἀπὸ I2 "συμποσιασταὶ θεοῦ Ἀσκληπιοῦ" ὄλοι μὲ θρακικὰ ὀνόματα βλ. Bd IV A σελ. 1266). Izw. 94 ἄρ. 138 = Athen. Mitt. XXV II 10 ἄρ. 40 (Kazrizenno) ΒΙΑΒ VII 308 ἄρ. 1 (Kazrizenno περ. Νέας Ζαγοράς, ἀνάγλυφον μὲ ἀειέρωσιν εἰς τὸν Ἀσκληπιόν, Ὑγιείαν καὶ Τελεσφόρον) D-H 325 ἄρ. 12 (Patalenitz περ. Τατάρ-Παζαρδζίκ) Arch. ep. Mitt. X III 107, 7 (Bistera περ. Radomir ἀειέρωσις "κυρία Ὑγεία ἐπηκῶ") ΒΙΑΒ IV 320 (Radomir περ. epigr. Mitt. XVII 217 ἄρ. 20 (Kozhivetz: Ἀσκληπιός καὶ ἀπόλλων ἤμ. 91) ἄρ. 132 (Ρεζνίκ , ρακικός ἱκεύς ἀπειρωμένος εἰς τὸν Ἀσκληπιόν). Ἡ ἤδη μνημονευθεῖσα ἐπιγραφή ἀπὸ τὸ Κοζονο ΔΒ 177 προσφέρει κατάλογον Νεοκορίδων εἰς τὸν Ἀσκληπιόν, τῶν ὁποίων ὁ ἀπὸ τῆς ἐταιρείας δῶρον κάμνει ἐν τῇ θρακικῇ χωρίῳ Σπινοπάρα.

Ἐπὶ τῇ ἀναγλύφῳ ἀπὸ τὴν Νικόπολιν ἐπὶ τοῦ Νέστου (Perdrizet Corella Numism. 230) περιστάνονται ὁ Ἀσκληπιός καὶ ὁ Ἑρμῆς πλησίον τοῦ Πλούτωνος καὶ τῆς Περσεφόνης.

Ἀπὸ τὰς ἀναριθμηθείσας ἀειέρωσις περισταναται τὸ πλεῖστον, ὁ Ἀσκληπιός μόνος, κατόπιν ὁ Ἀσκληπιός καὶ ἡ Ὑγιεία ἢ ἡ ἴδια μὲ τὸν Τελεσφόρον, ἡ Ὑγιεία μόνη σπανίως συναντῆται. Τὰ ὀνόματα τῶν ἀσπερωτῶν εἶνε πολλάκις θρακικά.

Ἐπὶ τῶν νομισμάτων μὲ παραστάσεις θεῶν, τῶν θρακικῶν πόλεων, ὅπως ἡ Νικόπολις ἐπὶ τοῦ Ἰστρου, ἡ Σερδική, ἡ Πανταλία, τὴν πρώτην θέσιν καταλαμβάνουν ὁ Ἀσκληπιός καὶ γενικῶς αἱ ἱαματικά θεότητες (Fick, Ant. Münzen von Dozien u. Mösien 335) ἐπίσης εἰς τὴν Αὐγοῦσταν-

Τραϊανὴν παριστάνονται συχνά ὁ Ἀσκληπιὸς καὶ ἡ Ὑγιεία (Muschmow,
Ant. Münzen der Balkanhalbins. 164. Detschew, BIAB III 163).

Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὸν Ἡρώα βλ. Suppl. Bd III σελ. 1143.

Εἰς τὴν Μοισίαν σπανιότερον ἐμφαίνονται ἀφιερώσεις εἰς τὸν Ἀσκλη-
πιόν. Rev. arch. 1908, II 57 ἀρ. 62 (Νικόπολις ἐπὶ Ἰστρου). AOB 175
Birnitzta) BIAB V 78 ἀρ. 2 (περ. Kemanliakθρᾷς ἱππεύς ἀφιερωμένος εἰς τὸν
Ἀσκληπιόν) Izv. 97 ἀρ. 141 = Arch. ep. Mitt. 67 (Τόμοι). "Εγόμεν ἦδη
ἀναφέρει διὰ τὸ ἱερόν παρὰ τὴν Κλάβα-Πανέγχα. -Βάσις ἀγάλματος τοῦ Ἀσ-
κληπιοῦ ἀπὸ τοῦ Viminesium: Spom. τῆς Σερβ. Ἀκ. LXXXI 130 ἀρ. 315.

Διὰ τὴν Δακίαν Toutain I 332 Jones 268. πρβλ. τὴν ἀφιερωσιν ἀπὸ
τοῦ Sarmizegetusa, Anuarul Univ. din Cluj 1928-32, I 103 ἀρ. 2.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ